

Садржај

1. Увод 2
2. Година Петрова рођења 3
3. Детињство краља Петра 4
4. Петар Мркоњић 5
5. У Црној Гори 7
6. Долазак на престо 8
7. Царински рат 9
8. Почетак владе 10
9. За време анексије 11
10. Уочи Балканског рата 12
11. Балкански рат 13
12. Уочи Светског рата 14
13. У великом Светском рату 16
14. Закључак 20
15. Литература 21

1. Увод

Краљ Петар Први Карађорђевић (такође познат и као краљ Петар Ослободилац) рођен је као пето дете кнеза Александра и кнегиње Персиде (из чувене породице Ненадовићи) из Бранковине на Петровдан, 11. јула 1844. године.

Основну школу и гимназију завршио је у Београду, а даље школовање је наставио у Швајцарској у заводу Венел-Оливије у Женеви. По завршеном школовању септембра 1861, Кнежевић Петар се уписује у париски Колеж Сен-Барб, а 1862. у чувену војну Академију Сен-Сир коју завршава 1864. године. У Паризу се бавио фотографијом и сликарством, и усавршавао своје војничко и политичко образовање. Оно му је отворило видике идеја политичког либерализма, парламентаризма, демократије и њених институција. Почетком 1868, кнежевић Петар је у Бечу штампао свој превод књиге енглеског политичара и филозофа Џона Стјуарта Мила О слободи, са својим предговором, који ће касније постати његов политички програм.

После убиства кнеза Михаила у мају 1868, политички кругови блиски династији Обреновић прикључили су новом српском Уставу и одредбу којом се породици Карађорђевић забрањује повратак у отаџбину и одузима сва имовина.

Кнежевић Петар придружио се Легији странаца француске војске 1870. и са њом учествовао у бројним борбама због чега је одликован Орденом Легије части. Године 1875. радио је на организовању и активно учествовао у босанско-херцеговачком устанку. Након неуспеле Тополске буне 1877, водио је живу политичку активност.

У лето 1883. године на Цетињу се оженио кнегињом Љубицом-Зорком, најстаријом кћерком црногорског књаза Николе. У том браку рођено је петоро деце: кћерке Јелена и Милена (умрла као дете), и синови Ђорђе (одрекао се права наследства престола 1909.), Александар и Андрија (умро као дете). После краћег боравка у Паризу, породица Карађорђевић преселила се на Цетиње, где је остала следећих десет година. Због лошег материјалног положаја, кнежевић Петар продао је кућу у Паризу 1894, и настанио се са породицом у Женеви. Његови контакти са људима из Србије никада нису престајали, пре свега са Николом Пашићем, прваком Радикалне странке.

Током 1897, кнежевић Петар одлази у Русију, и бива примљен код цара Николе II. Три године касније покушао је да се споразуме са краљем Александром Обреновићем о признавању кнежевске титуле и повраћају одузете имовине, али без успеха. Кнежевић Петар је још више појачао своју

политичку активност за повратак у Србију. Године 1901. настојао је да ступи у ближе односе са Аустро-Угарском, нудећи јој свој политички програм.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com